

Zaterdag 30 november

‘Denk eraan, zoon,’ zegt mijn moeder. ‘Je gaat de wijde wereld in, maar je mag niet vergeten wat je opdracht is.’

Ik ga rechtop zitten, mijn kop omhoog. ‘Mijn bazen beschermen en ze laten glimlachen.’

‘Precies! Alleen spreken wij Engelse cockerspaniëls niet van het baasje of het vrouwtje, maar van mama en papa als het over je eigenaar gaat, zo heet dat in Engeland. Je zult mij en je broertjes en zusje vast wel missen. Maar als je geluk hebt, mag je het bos in en het strand op. Dat zul je heerlijk vinden.’

Ik kijk in haar lieve ogen. ‘Maar, mama, dan zie ik jou niet meer...’

‘Ik weet het lieverd, maar over een jaartje komen we weer een dag bij elkaar. En ik weet dat je nieuwe mama net zo lief voor je zal zijn als ik.’

Ik denk aan de keer dat mijn nieuwe mama hier op bezoek was. Ze koos mij uit, omdat ze mij de mooiste en grappigste pup van het nest vond. Smaak heeft ze dus wel. En ook heel lieve bruine ogen, die best wel op die van mijn eigen moeder lijken. Eigenlijk ben ik wel toe aan verandering. Ik zit hier nu al zo lang en mijn broertjes proberen altijd de baas over me te spelen, terwijl mijn kleine zusje te nuffig is om mee te ravotten. De enige keer dat we met de auto op stap gingen, bleken

we naar de dierenarts te gaan. Dus ja, het wordt tijd voor nieuwe avonturen!

Die middag komen er mensen mijn broertjes en zusje ophalen. Op het laatst loopt mijn nieuwe mama binnen. Grote bruine ogen, een glimlach die haar roze wangen nog ronder maken en lang lichtbruin haar. 'Dag Dandy,' fluistert ze. 'Ken je me nog?'

Natuurlijk! Ik spring tegen haar op om haar een lik te geven.

'O, jongen, wat ben je toch schattig.' Ze pakt me op en drukt mijn lijfje tegen haar wang. Ze ruikt lekker, dat was me de vorige keer ook al opgevallen. Naar appeltaart. Dat is het heerlijkste dat ik ooit heb gegeten. Ook al was het niet de bedoeling...

Ze doet me in een plastic reiskenneltje met een stukje van mijn nestdeken erbij, dat vertrouwd ruikt. Daarna zet ze me in de auto. Ze is helemaal alleen, terwijl mijn broers en zusje allemaal door twee mensen werden opgehaald. Wat zielig voor haar! Ik denk dat ik haar niet alleen moet beschermen of laten lachen, maar dat ik haar ook gezelschap moet houden!

Na een half uur rijden blijkt dat mijn nieuwe mama in een heel hoog gebouw woont. Da's wel even een domper. Geen tuin zoals bij de fokker? En zou het leuk zijn binnen? Ik hoop dat er veel zachte dingen zijn waar ik op kan liggen. Zodra we de woonkamer binnenkomen,

weet ik al dat het goed zit: Overall liggen kussens! Ik ga ze allemaal uitproberen!

'Zo, Dandy,' zegt mijn nieuwe mama als ik een plas heb gedaan op een 'trainingspad' zoals onze fokker die dingen zo chic noemde. 'Nu moeten we eens echt kennismaken.' Ze neemt me op schoot en vertelt me dat ze Milou Verburg heet, alleen woont en elke dag uit werken gaat, behalve in het weekend. Maar speciaal voor mij heeft ze een paar weken vrij genomen. Ik kruip lekker tegen haar aan en...